

2. JUMALAN LUPAUKSET RUKOUSTEN KUULEMISESTA

JUMALA ON LUVANNUT KUULLA RUKOUKSEMME!

Voidaksemme vastaanottaa uskossa sen, mitä olemme anoneet, meidän on tunnettava Jumalan Sanan lupaukset rukousten kuulemisesta. Uskomme perustuu Jumalan Sanaan. Emme voi uskoa sellaista, mitä emme ole Sanasta nähneet.

Room. 10:17: ”Usko tulee siis kuulemisesta, mutta kuuleminen Kristuksen sanan kautta.”

Jeesus lupasi Matt. 7:7–8:ssa: ”Anokaa, niin teille annetaan; etsikää, niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan. Sillä jokainen anova saa, ja etsivä löytää, ja kolkuttavalle avataan.” Jakeessa 11 Hän sanoo: ”Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljon enemmän teidän Isänne, joka on taivaissa, antaa sitä, mikä hyvää on, niille, jotka sitä häneltä anovat!”

Matt. 21:21–22: ”Jeesus vastasi ja sanoi heille: ’Totisesti minä sanon teille: jos teillä olisi uskoa ettekä epäilisi, niin ette ainoastaan voisi tehdä sitä, mikä viikunapuussa tapahtui, vaan vieläpä, jos sanoisitte tälle vuorelle: ’Kohoa ja heittäydy mereen’, niin se tapahtuisi. Ja kaiken, mitä te anotte rukouksessa, uskoen, te saatte.’”

Tai kuten Markus ilmaisee raamatunkohdan loppuosan: ”Sentähden minä sanon teille: kaikki, mitä te rukoilette ja anotte, uskokaa saaneenne, niin se on teille tuleva” (Mark. 11:24).

Joh. 14:12–14: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka uskoo minuun, myös hän on tekevä niitä tekoja, joita minä teen, ja suurempiakin, kuin ne ovat, hän on tekevä; sillä minä menen Isän tykö, ja mitä hyvänsä te anotte minun nimessäni, sen minä teen, että Isä kirkastettaisiin Pojassa. Jos te anotte minulta jotakin minun nimessäni, niin minä sen teen.”

Joh. 15:7: ”Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, niin anokaa, mitä ikinä tahdotte, ja te saatte sen.”

Matt. 18:19: ”Vielä minä sanon teille: jos kaksi teistä maan päällä keskenään sopii mistä asiasta tahansa, että he sitä anovat, niin he saavat sen minun Isältääni, joka on taivaissa.”

Hebrealaiskirjeen 11. luku kertoo uskon merkityksestä. Uskon kautta saamme Jumalan lupaukset omiksemme. Omistakaamme siis puhtaalla sydämellä se, mitä Jumala on pyhässä Sanassaan luvannut, Häntä epäilemättä, niin saamme nähdä, että Hän vastaa ihmeellisesti anomuksiimme!

EPÄUSKO RUKOUSVASTAUSTEN ESTEENÄ

Ellemme usko sitä, mitä Sanasta näemme, emme ole vielä todella kuulleet Sanaa. Silloin meidän on tutkittava sydäntämme ja pyydyttävä Herraa näyttämään, mikä estää meitä kuulemasta ja ottamasta vastaan Hänen Sanaansa.

Hebr. 4:2: ”Sillä hyvä sanoma on julistettu meille niinkuin heillekin; mutta heidän kuulemansa sana ei heitä hyödyttänyt, koska se ei uskossa sulautunut niihin, jotka sen kuulivat.”

Hebr. 3:12–13: ”Katsokaa, veljet, ettei vain kenelläkään teistä ole paha, epäuskoinen sydän, niin että hän luopuu elävästä Jumalasta, vaan kehoittakaa toisianne joka päivä, niin kauan kuin sanotaan: ’tänä päivänä’, ettei teistä kukaan synnin pettämänä paatuisi.”

Raamatun mukaan epäusko on suoranainen synti Jumalaa vastaan. Olemme joutuneet pahoille teille sydämessämme, jos olemme tulleet epäuskoisiksi Jumalan lupauksia kohtaan.

Jeesus kehotti opetuslapsia ennen kaikkea varjelemaan sydämensä, koska sieltä lähtee elämä. Jos sydämessämme asuu Kristuksen Sana ja usko Jumalan lupauksiin, vaellamme Hänen yhteydessään ja etsimme Hänen kasvojaan. Sydäimestä lähtevät kuitenkin myös epäily, ylpeys ja luopuminen. Sydämen luopumista elävästä Jumalasta seuraavat sen mukaiset sanat ja teot.

Jer. 4:3–4: ”Sillä näin sanoo Herra Juudan miehille ja Jerusalemile: Raivatkaa itsellenne uudispelto, älkääkään kylväkö orjantappurain sekaan. Ympärileikatkaa itsenne Herralle ja poistakaa sydämenne esinahka...”

Meidän on tarpeen vaatiessa raivattava uudispelto ja nyhdettävä juurinensa istutukset, jotka vievät tilan Jumalan Sanalta ja tukahduttavat uskon. Mikäli sydämemme maaperä on niin kova, ettei Jumalan Sanan siemen uppoa siihen, meidän on käytävä käsiksi tähän kovuuteen Pyhän Hengen avulla ja murrettava uutta pehmeää maata Jumalan Sanalle. Ihmissydän on loppuun asti petollinen, emmekä voi luottaa siihen. Jumalan Sana on totuus. Sydämemme on taivuttava tunnustamaan se ja luovuttava vilpillisyydestään. Meidän on puhdistettava sydämemme totuuden kuuliaisuuteen, jotta voisimme toimia Pyhän Hengen, Totuuden Hengen, työtovereina.

Palvelumme käy todellisuudessa mahdottomaksi, elleimme aseta Jumalan Sanan totuutta omien mielipiteidemme ja asenteidemme yläpuolelle. Jos haluamme nähdä Jumalan ihmeitä ja voimallisia tekoja, meidän on nöyryyttävä panemaan pois oma ymmärryksemme ja tietämisemme ja tunnustettava Jumalan Sana korkeimmaksi auktoriteetiksi.

PAHAT TEKOMME ESTEENÄ

Voi olla, että vaelluksemme estää meitä saamasta Jumalalta vastauksia. Ehkä asenteemme, puheemme tai tekomme eivät kelpaa Jumalalle. Jos emme koe yhteyttä Herraan emmekä näe Hänen lupaustensa toteutumista elämässämme, on meidän nöyryyttävä tutkimaan itseämme ja rukoiltava Pyhää Henkeä näyttämään, mikä on esteenä.

Jes. 59:1–2: ”Katso, ei Herran käsi ole liian lyhyt auttamaan, eikä hänen korvansa kuuro kuulemaan; vaan teidän pahat tekonne erottavat teidät Jumalastanne, ja teidän syntinne peittävät teiltä hänen kasvonsa, niin ettei hän kuule.”

3 Aik. 7:14: ”[Jos] minun kansani, joka on otettu minun nimiini, nöyryty, ja he rukoilevat ja etsivät minun kasvojani ja palajavat pahoilta teiltänsä, niin minä kuulen taivaasta ja annan anteeksi heidän syntinsä ja teen heidän maansa jälleen terveeksi.”

Tässä Jumala ilmaisee, mitä meidän tulee tehdä, että Hän kuulisi meitä ja vastaisi rukouksiimme paikkakuntiemme ja maamme puolesta. Jumala katsoo ensisijaisesti omiaan, kun puhutaan koko maan parantamisesta. Jumalattomat eivät voi siinä auttaa, vaan me, jotka tunnemme Jumalan ja

Hänen voimansa ja lupauksensa, olemme vastuussa koko maan puolesta. Jumala ei kuitenkaan kuule meitäkään, jos elämme samoin kuin jumalattomat. Jumala odottaa, että nöyryimme rukouksessa etsimään Hänen kasvojaan ja teemme parannuksen pahoilta teiltämme.

Anteeksiantamattomuus on eräs este Jumalan ilmestymiselle elämässämme. Olkaamme nopeat antamaan ja pyytämään anteeksi, sillä kukaan meistä ei ole täydellinen, vaan tarvitsemme jokainen anteeksiantoa.

Mark. 11:25: ”Ja kun te seisotte ja rukoilette, niin antakaa anteeksi, jos kenellä teistä on jotakin toistansa vastaan, että myös teidän Isänne, joka on taivaissa, antaisi teille anteeksi teidän rikkomuksenne.”

Paavali huudahti: ”Kuka voi meidät pelastaa tästä ruumiista ja siitä, ettemme tee sitä hyvää, mitä haluaisimme, vaan sitä pahaa, mitä emme halua?” Hän vastaa: ”Herran Jeesuksen Kristuksen kautta meillä on pelastus!” Hän on sovittanut meidät, ja Hänen verensä puhdistaa meidät 48 kaikesta synnistä, vääryydestä ja epävanhurskaudesta. Tämä armo on meille Jumalan rakkaudesta annettu, ja meillä on lupa ottaa se täytenä vastaan. Hänen ansiostaan Jumala kuulee meitä ja vastaa rukouksiimme. Pyydettyämme anteeksi ja tehtyämme parannuksen voimme luottaa Jumalan uskollisuuteen, siihen, että Hän antaa meille anteeksi ja kuulee meitä jälleen.

1 Joh. 3:21–22: ”Rakkaani, jos sydämemme ei syytä meitä, niin meillä on uskallus Jumalaan, ja mitä ikinä anomme, sen me häneltä saamme, koska pidämme hänen käskynsä ja teemme sitä, mikä on hänelle otollista.”

Kun olemme pyytäneet Jumalalta anteeksi rikkomuksiamme, meidän on myös uskottava anteeksiantoa. Jos sydämemme syyttää meitä, emme uskalla uskoa Jumalan vastaavan anomuksiimme. Meidän on helpointa vaeltaa, kun pidämme itsemme vapaina synnistä ja kaikesta pahasta. Silloin sydämemme on puhdas, ja meidän on helppo vastaanottaa Jumalalta rukousvastauksia. Esirukoilijalle ja Jumalan palvelijalle on tärkeää uskoa anteeksiantoa, koska emme valitettavasti aina onnistu vaeltamaan nuhteettomasti. Meidän on osattava ottaa armo vastaan avuksemme oikeaan aikaan, jotta sydämemme olisi jälleen vapaa uskomaan omakseen Jumalan lupaukset.

1 Joh. 5:15: ”Ja jos me tiedämme hänen kuulevan meitä, mitä ikinä anommekin, niin tiedämme, että meillä myös on kaikki se, mitä olemme häneltä anoneet.”

MEIDÄN TULEE ANOA!

Jeesus sanoi opetuslapsilleen, ettei heillä ole, koska he eivät ole anoneet. Silloin vasta alamme anoa, kun asia on meille tärkeä. Olemmeko avanneet sydämemme Jumalan asioille siinä määrin, että voimme anoa niitä? Haluammeko Jumalan kirkkauden ja kunnian ilmestymistä ihmisten keskuudessa niin paljon, että olemme valmiit anomaan Hänen ihmeitään, sairaiden parantumista, ihmisten vapautumista pahoista hengistä, läpimurtoa kaupunkeihin ja herätystä maahamme?

Onko Jumalan antama näky saanut valloittaa sydämemme niin kuin Paavalin, joka sanoi, ettei hän voinut olla tottelematta taivaallista näkyä? Silloin olemme valmiit taistelemaan näyn

toteutumiseksi. Emme anna periksi missään olosuhteissa, vaan anomme, kunnes saamme, mitä tarvitsemme.

Jeesus oli nähnyt Jumalan Sanasta ja Pyhän Hengen ilmoituksesta tehtävänsä maan päällä ja ottanut sen vastaan sydämeensä. Hän rukoili Jumalaa voidakseen täyttää sen, mitä varten Hänet oli lähetetty. Hänen rukouksensa oli anomista:

Hebr. 5:7: ”Ja lihansa päivinä hän väkevällä huudolla ja kyynelillä uhrasi rukouksia ja anomuksia sille, joka voi hänet kuolemasta pelastaa; ja hänen rukouksensa kuultiin hänen jumalanpelkonsa tähden.”

Tässä raamatunkohdassa kerrotaan, että myös Jeesus vaelsi jumalanpelossa eli toteutti 2. Aik. 7:14:n ehdon. Hän nöyrtyi Jumalan edessä ja etsi Hänen kasvojaan, eikä Hän vaeltanut pahoilla teillä vaan varjeli sydämensä uskossa Jumalaan. Tämä oli myös Jumalan Pojan elämässä syy siihen, että Jumala kuuli Häntä. Kuinka paljon enemmän meidän tulee vaeltaa Herran pelossa saadaksemme Jumalalta vastauksia anomuksiimme!

Pyhä Henki antakoon meille sellaisen hädän sieluista, perheestämme, sukulaisistamme, kaupunkimme asukkaista ja kansastamme sekä Jumalan suunnitelmien toteutumisesta, että rukouksemme muuttuvat anomuksiksi.

Jeesuksesta sanottiin, että Hän uhrasi rukouksia ja anomuksia Jumalalle väkevällä huudolla ja kyynelillä. Hän oli ottanut Jumalalta vastaan tehtävän, jonka Hän aikoi myös toteuttaa. Hän taisteli rukouksessa voiton vihollisesta anoen apua Jumalalta, jonka Hän tiesi voivan pelastaa Hänet kuolemasta. Tiedämme Jumalan Sanasta, että Herramme Jeesus Kristus on vapauttanut meidät synnin ja kuoleman vallasta ja saanut voiton kaikista pimeyden voimista. Jumala on myös luvannut kuljettaa meitä aina Poikansa voittosaatossa (2. Kor. 2:14).

Tiedämme, että meillä on Jeesuksen Kristuksen kautta mahdollisuus saada kaikki, mitä tarvitsemme. Niinpä meidän ei tarvitse luovuttaa ja tyytyä tappioon missään asiassa, vaan voimme anoa uskossa, kunnes saamme, mitä tarvitsemme! Meidän ei tarvitse koskaan luovuttaa tai perääntyä. Jeesuksessa Kristuksessa meille on avattu tie voittoon.

MAHDOTTOMASTA TULEE MAHDOLLISTA

Jumalan lupaukset on annettu meille, jotka uskomme. Jumala jopa lupasi, että kaikki on mahdollista sille, joka uskoo (Mark. 9:23).

Osallistuin lokakuussa 2000 Tom Hessin koolle kutsumaan Kaikkien kansojen rukoukokoontumiseen Jerusalemissa, ja kävimme eri puolilla Israelia rukoilemassa. Kun olimme Karmelin vuorella pastori David Davisin seurakunnan katon näköalatasanteella, Pyhä Henki muistutti minua siitä, että Elia haastoi Karmelilla Baalin profeetat ja Jumala vastasi hänen rukouksiinsa tulella taivaasta ja valtavalla voitolla. Mieleeni tulivat sanat: ”Elias oli ihminen, yhtä vajavainen kuin mekin, ja hän rukoili...” (Jaak. 5:17).

Jumala vastasi useita kertoja Elian rukouksiin voimallisella tavalla. Elia rukoili, ettei sataisi, eikä satanut kolmeen ja puoleen vuoteen, ja taas satoi, kun hän sitä rukoili. Karmelilla seisossani

kuiskasin Jumalalle sydämessäni: Jos Sinä, Herra, Elian Jumala, olet myös minun Jumalani ja kuulet myös minua, anna minulle siitä jokin merkki!

Pian näimme leveän sateenkaaren ilmestyvän auringon ympärille, joka paistoi kirkkaana sinisellä taivaalla. David Davis mainitsee tästä kahtena sateenkaarena Tom Hessin kirjassa *Prepare the Way for the King of Glory* (Valmistakaa tietä Kunnian Kuninkaalle). En kertonut rukouksestani tuolloin julkisesti, mutta sydämeni iloitsi ja riemuitsi tästä Jumalan rohkaisusta. Saamme jokainen ottaa tämän rohkaisuksi itsellemme. Jumala ei katso henkilöön, vaan ilmestyy kaikille, jotka Häntä totisella sydämellä rukoilevat ja etsivät. Vaikka olisimme vajavaisia, Hän kuulee meitä niin kuin Eliaa, jos uskallamme uskoa Hänen lupauksensa.

Jos luovumme elämästämme maan päällä ja otamme vastaan sen elämän, joka meillä on Kristuksessa, saamme ottaa vastaan asioita Jumalan sydämeltä, ja ne tulevat meille tätä elämää tärkeämmiksi. Alamme elää Jumalalle ja Hänen tahdolleen, ja rukouksistamme tulee palavia ja hartaita. Saamme kantaa esirukouksessa Jumalan asioita ja ajan tullen synnyttää ne. Kun otamme vastaan sen, mikä on Jumalasta, on siinä myös uskon kautta voima tulla näkyväksi luonnollisessa ulottuvuudessa. Se, mikä on uskon siemenen kautta meissä Jumalasta syntynyt, tulee todeksi myös näkyväisessä, jos pidämme siitä kiinni loppuun saakka kestävässä esirukouksessa sydämen uskolla ja suun tunnustuksella.

Ps. 115:3: ”Meidän Jumalamme on taivaissa; mitä ikinä hän tahtoo, sen hän tekee.”

Job 9:5–8, 10–12: ”Hän siirtää vuoret äkkiarvaamatta, hän kukistaa ne vihassansa; hän järkyttää maan paikaltaan, ja sen patsaat vapisevat; hän kieltää aurinkoa, ja se ei nouse, ja hän lukitsee tähdet sinetillään; hän yksinänsä levittää taivaat ja tallaa meren kuohun kukkuloita; ... hän tekee suuria, tutkimattomia tekoja, ihmeitä ilman määrää. Katso, hän käy ohitseni, enkä minä häntä näe; hän liittää ohi, enkä minä häntä huomaa. Katso, hän tempaa saaliinsa, kuka voi häntä estää, kuka sanoa hänelle: ’Mitä sinä teet?’”

Meidän Jumalamme tekee mitä tahtoo; Hänelle ei mikään ole mahdotonta. Hän on ihmeellinen, väkevä ja voimallinen. On käsittämätön asia, että saamme olla Hänen lapsiaan ja Hänen perheväkeään, että Hän on luvannut kuulla rukouksemme ja antanut meille Henkensä auttajaksi ja puolustajaksi. Mikä voisi olla jännittävämpää ja mielenkiintoisempaa kuin olla yhteydessä elävään Jumalaan ja Pyhän Hengen työtoverina nähdä Jumalan suuria tekoja!

Rohkaistukaamme Elian tavoin anomaan Jumalalta ja luottamaan Häneen, niin saamme nähdä, kuinka mahdoton tulee mahdolliseksi! Meillä on samat mahdollisuudet tulla Jumalan kuulemiksi ja kokea Hänen tulensa ilmestyvän.

Psalmissa 78 Jumala ilmoittaa, mikä on meidän osamme liitossa, jonka Hän on tehnyt kanssamme Poikansa Jeesuksen Kristuksen veren kautta. Psalmissa lauletaan, että Jumalan ihmeellisistä teoista tulee kertoa sukupolvesta toiseen, jotta jokainen sukupolvi panisi uskalluksensa Jumalaan (jae 7). Sen jälkeen kerrotaan kapinoivasta ja niskoittelevasta sukupolvesta, joka ei pysynyt uskollisena Jumalalle. He eivät pitäneet Jumalan liittoa (jae 10). Jakeissa 21–22 kerrotaan, kuinka Jumala julmistui, ”koska he eivät uskoneet Jumalaan eivätkä luottaneet hänen apuunsa”. Jakeessa 32 sanotaan: ”Mutta sittenkin he yhä vielä tekivät syntiä eivätkä uskoneet hänen ihmeitensä.” Jumala

haluaa, että uskomme Hänen ihmeisiinsä ja Hänen haluunsa ja kykyynsä auttaa. Meidän osamme liiton pitämisessä on luottaa Häneen.

Ef. 3:20–21: ”Mutta hänelle, joka voi tehdä enemmän, monin verroin enemmän kuin kaikki, mitä me anomme tai ymmärrämme, sen voiman mukaan, joka meissä vaikuttaa, hänelle kunnia seurakunnassa ja Kristuksessa Jeesuksessa kautta kaikkien sukupolvien, aina ja iankaikkisesti! Amen.”

Älä aseta Jumalalle rajoja, äläkä pelkää uskoa Hänen lupauksiinsa ja Hänen antamiinsa näkyihin. Hän on paljon suurempi ja voimallisempi kuin voimme ymmärtää tai osaamme edes kuvitella.